

31995D0308

L 186/42

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1995.8.5.

A TANÁCS HATÁROZATA**(1994. július 24.)****a határokat átlépő vízfolyások és nemzetközi tavak védelméről és használatáról szóló egyezménynek a
Közösség részéről történő megkötéséről**

(95/308/EK)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 130s. cikkének (1) bekezdésére, összefüggésben a 228. cikk (2) bekezdése első mondatával és (3) bekezdése első albekezdésével,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel a Közösség nevében a Bizottság részt vett a határt átszelő vízfolyások és nemzetközi tavak védelméről és használatáról szóló egyezményt előkészítő tárgyalásokon és ad hoc munkaértekezleten;

mivel az egyezményt 1992. március 18-án Helsinkiben a Közösség nevében aláírták;

mivel az egyezmény fő célja, hogy az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságának tagállamaiban keretet biztosítson a kétoldalú vagy többoldalú együttműködéshez a határt átszelő vízfolyások szennyezésének megelőzésére és ellenőrzésére, és a víz-készletek ésszerű használatának biztosítására;

mivel a Közösség intézkedéseket fogadott el azon a területen, amellyel az egyezmény foglalkozik; mivel a Közösség feladata, hogy ilyen ügyekben nemzetközi kötelezettségeket vállaljon;

mivel a Közösségnek a környezettel kapcsolatos politikája a fenntartható fejlődés szem előtt tartásával hozzájárul ahhoz a törekvéshez, hogy a környezet minőségének megóvása, védelme és javítása, az emberi egészség védelme és a természeti erőforrások megfontolt, körültekintő és ésszerű használata érdekében kítűzött célok elérhetőek legyenek; mivel egészében véve a Közösség környezettel kapcsolatos politikája a magas szintű védelem elérése érdekében célul tűzi ki a nemzetközi együttműködés erősítését;

mivel ez a politika az elővigyázatosság elvén, a megelőzés elvén, azon az elven, hogy a környezeti károkat elsősorban a szennyezés forrásánál kell felszámolni, valamint a „szennyező fizet”-elven alapul;

mivel a Közösség és a tagállamok megfelelő hatásköreiken belül együttműködnek az adott országokkal és az illetékes nemzetközi szervezetekkel;

mivel a Közösség részéről az egyezmény megkötése segíteni fog a szerződés 130r. cikkében meghatározott célok elérésében,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

A határokat átlépő vízfolyások és nemzetközi tavak védelméről és használatáról szóló egyezményt az Európai Közösség nevében a Tanács jóváhagyja.

Az egyezmény szövegét az. I. melléklet tartalmazza.

⁽¹⁾ HL C 212., 1993.8.5., 60. o.

⁽²⁾ HL C 128., 1994.5.9.

⁽³⁾ HL C 34., 1994.2.2., 1 o.

2. cikk

A Tanács elnöke jogosult kijelölni azt a személyt vagy azokat a személyeket, akik felhatalmazást kapnak a jóváhagyási okmány letétbe helyezésére az Egyesült Nemzetek Főtitkáránál az egyezmény 25. cikke szerint.

A kijelölt személy vagy személyek ezzel egyidejűleg a II. mellékletben bemutatott illetékességi nyilatkozatot is letétbe helyezik.

Kelt Brüsszelben, 1995. július 24-én.

a Tanács részéről

az elnök

P. SOLBES MIRA

I. MELLÉKLET

EGYEZMÉNY

a határokat átlépő vízfolyások és nemzetközi tavak védelméről és használatáról**(Helsinki, 1992. március 17.)**

Egyesült Nemzetek

1992

Egyezmény a határokat átlépő vízfolyások és nemzetközi tavak védelméről és használatáról

PREAMBULUM

EZEN EGYEZMÉNY SZERZŐDŐ FELEI,

TUDATÁBAN ANNAK, hogy a határokat átlépő vízfolyások és nemzetközi tavak védelme és használata fontos és sürgős feladat, amelynek teljesítése csak fokozott együttműködéssel biztosítható,

AGGÓDVA AMIATT, hogy a határokat átlépő vízfolyások és nemzetközi tavak állapotának változásai miatt milyen káros hatások és veszélyek érik a környezetet, valamint az Európai Gazdasági Bizottság (EGB) tagállamainak gazdaságát és jólétét mind rövid, mind hosszú távon,

HANGSÚLYOZVA az erőteljes nemzeti és nemzetközi intézkedések szükségességét a veszélyes anyagok vízi környezetbe bocsátásának megelőzése, ellenőrzése és csökkentése, az eutrofizáció és a savasodás, továbbá a tengeri környezet - különös tekintettel a parti területekre - szárazföldi eredetű szennyezésének csökkentése céljából,

MÉLTATVA az EGB-kormányok a két- és többoldalú együttműködés erősítése céljából tett eddigi erőfeszítéseit, amelyek a határokat átlépő vízfolyások szennyezésének megelőzésére, ellenőrzésére és csökkentésére, a fenntartható vízgazdálkodásra, a vízkészletek és a környezet megóvására irányulnak,

EMLÉKEZTETVE a stockholmi „Emberi Környezet” konferencia nyilatkozatában foglalt vonatkozó előírásokra és elvekre, az Európai Biztonsági és Együttműködési Értekezlet (EBEÉ) Zárónyilatkozatára, az EBEÉ-folyamatban részt vevő államok madridi és bécsi találkozóinak záródokumentumaira, valamint az EGB tagországoknak a környezetvédelem és a természeti erőforrások ésszerű felhasználása területén a 2000. évig terjedő és az azt követő időszakra vonatkozó regionális stratégiájára,

TUDATÁBAN ANNAK a szerepnek, amelyet az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága a határokat átlépő vízfolyások szennyezésének megelőzésére, ellenőrzésére és csökkentésére, valamint a határokat átlépő vízfolyások fenntartható használatára irányuló nemzetközi együttműködés előmozdításában betölt; és e tekintetben emlékeztetve az EGB a vízszennyezés - ideértve a határokon átterjedő szennyezést is - megelőzésére és ellenőrzésére vonatkozó Nyilatkozatára; az EGB hatékony vízhasználat-politika tárgyában tett Nyilatkozatára; az EGB határokat átlépő vízfolyások terén történő együttműködésre vonatkozó elveire; az EGB a felszín alatti vizekkel való gazdálkodásról szóló Chartájára, továbbá az EGB a határokat átlépő vízfolyások rendkívüli szennyezésére vonatkozó Magatartási Szabályzatára,

HIVATKOZVA az Európai Gazdasági Bizottság negyvenkettedik ülészakán hozott I(42) és negyvennegyedik ülészakán hozott I(44) határozatokra, továbbá a Bulgáriában (Szófiában) 1989. október 16. és november 3. között megtartott környezetvédelmi EBEÉ találkozó eredményeire,

HANGSÚLYOZVA, hogy a határokat átlépő vízfolyások védelme és hasznosítása tekintetében a tagállamok közötti együttműködést elsősorban a parti államok közötti egyezmények kidolgozásával kell teljesíteni, különösen ott, ahol ilyen egyezmény még nem jött létre,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

1. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen Egyezmény alkalmazásában:

1. „határokat átlépő vízfolyás”: bármely felszíni vagy felszín alatti víz, amely két vagy több állam között jelöli vagy keresztezi a határokat, illetőleg azokon halad; amennyiben e határokat átlépő vízfolyás közvetlenül a tengerbe ömlik, akkor a határokat átlépő vízfolyás végét a torkolatban a kisvízi meder partjait összekötő egyenes jelöli;
2. „határokon áterjedő hatás”: a környezetre gyakorolt bármilyen számottevően hátrányos hatás, amely az egyik Fél joghatósága alá tartozó területen keletkezik a határokat átlépő vízfolyások olyan, emberi beavatkozás által előidézett állapotváltozása miatt, mely fizikailag részben vagy egészben a másik Fél joghatósága alá tartozó területre ered. A környezetre gyakorolt ilyen hatások közé tartozik az emberi egészséget és biztonságot, az állat- és növényvilágot, a talajt, a levegőt, a vizeket, az éghajlatot, a tájképet, a műemlékeket vagy más fizikai szerkezeteket, illetve ezek kölcsönhatását befolyásoló hatások, továbbá a társadalmi-gazdasági feltételeket vagy a kulturális örökséget érintő azon hatások is, amelyek a fenti tényezők megváltozásából erednek;
3. „Fél”: ha az Egyezmény szöveg másra nem utal, ezen Egyezmény Szerződő Fele;
4. „Parti Felek”: bármely Fél, amely ugyanazon határokat átlépő vízfolyás mentén fekszik;
5. „közös testület”: bármely két- vagy többoldalú bizottság, vagy a Parti Felek közti együttműködés megfelelő intézménye;
6. „veszélyes anyagok”: a mérgező, rákkeltő, mutagén, teratogén vagy élő szervezetekben felgyülemelő anyagok, különösen, ha le nem bomló természetűek;
7. „elérhető legjobb technológia” (meghatározását ezen Egyezmény I. melléklete tartalmazza).

I. RÉSZ

VALAMENNYI FÉLRE VONATKOZÓ ELŐÍRÁSOK

2. cikk

Általános előírások

- (1) A Felek minden megfelelő intézkedést megtesznek bármely, határokon áterjedő hatás megelőzése, ellenőrzése és csökkentése érdekében.
- (2) A Felek különösen megtesznek minden megfelelő intézkedést annak érdekében, hogy
  - a) megelőzzék, ellenőrizzék és csökkentsék a vizek határokon áterjedő hatással járó vagy valószínűsíthetően ilyen hatást okozó szennyezését;
  - b) biztosítsák a határokat átlépő vízfolyások ökológiailag kedvező és az ésszerű vízgazdálkodásnak megfelelő használatát, a vízkészletek megővését és a környezet védelmét;
  - c) biztosítsák a határokat átlépő vízfolyások ésszerű és méltányos használatát, különös tekintettel azok határokat átlépő vízfolyási jellegére, olyan tevékenységek esetében, amelyek határokon áterjedő hatást okoznak, vagy okozhatnak;
  - d) biztosítsák az ökológiai rendszer megővését, illetve amennyiben ez szükséges, visszaállítását.
- (3) A vízszennyezés megelőzését, ellenőrzését és csökkentését szolgáló intézkedések megtétele, ahol ez lehetséges, a szennyező forrás keletkezési helyénél.
  - (4) Ezen intézkedések sem közvetlenül, sem közvetve nem eredményezhetik a szennyezésnek a környezet más elemébe történő átvitelét.
  - (5) E cikk (1) és (2) bekezdésében említett intézkedések megtételénél a Feleket a következő elvek vezérik:
    - a) Az „elővigyázatosság elve”, amely szerint a valószínűsíthetően határokon áterjedő hatást okozó veszélyes anyagok kibocsátásának megelőzésére irányuló intézkedések nem halaszthatók el azon az alapon, hogy a tudományos kutatás még nem bizonyította teljes mértékben ezen anyagok és a valószínűsíthetően határokon áterjedő hatásuk közötti oksági kapcsolatot;
    - b) A „szennyező fizet”-elv, amely szerint a szennyezés megelőzésének, ellenőrzésének és csökkentésének költségei a szennyezőt terhelik;
    - c) A vízkészletekkel úgy kell gazdálkodni, hogy az e generáció igényeinek kielégítése ne veszélyeztesse a jövő generációk igényeinek kielégítését.
  - (6) A Parti Felek az egyenlőség és a viszonyosság alapján működnek együtt, különösen két- és többoldalú egyezményeken keresztül, annak érdekében, hogy az érintett vízgyűjtő területeken vagy azok részein összehangolt politikát, programokat és stratégiát dolgozzanak ki a határokon áterjedő hatások megelőzése, ellenőrzése és csökkentése céljából, valamint a határokat átlépő vízfolyások környezetének védelme, illetőleg az ilyen vizekkel kapcsolatban álló környezet védelme céljából, ideértve a tengeri környezetet is.

(7) Ezen Egyezmény alkalmazása nem vezethet a környezeti feltételek romlásához vagy a határokon áterjedő hatások erőteljesebbé válásához.

(8) Ezen Egyezmény előírásai nem érintik a Felek azon jogát, hogy önállóan vagy közösen az ezen Egyezményben meghatározottaknál szigorúbb intézkedéseket fogadjanak el és alkalmazzanak.

3. cikk

Megelőzés, ellenőrzés és csökkentés

(1) A határokon áterjedő hatások megelőzése, ellenőrzése és csökkentése céljából a Felek, amennyiben ez lehetséges, a vonatkozó jogi, közigazgatási, gazdasági, pénzügyi és műszaki intézkedéseket egymással összhangban dolgozzák ki, fogadják el és alkalmazzák, többek között annak biztosítása érdekében, hogy

- a) többek között hulladékszegény és hulladékmentes technológiák alkalmazása révén a szennyezés kibocsátását annak forrásánál előzzék meg, ellenőrzik és csökkentik;
- b) illetékes nemzeti hatóságai a szennyvízkibocsátás előzetes engedélyezése, az engedélyezett szennyvízkibocsátások ellenőrzése és felügyelete révén védjék a határokat átlépő vízfolyásokat a pontforrásokból származó szennyezésektől;
- c) az engedélyekben meghatározott szennyvíz-kibocsátási határértékek, a veszélyes anyagok kibocsátása tekintetében az elérhető legjobb technológián alapuljanak;
- d) szigorúbb követelményrendszert, egyedi esetekben tiltást alkalmazzanak, amennyiben a befogadó víz minősége vagy az ökológiai rendszer azt megkívánja;
- e) a települési szennyvizek tekintetében legalább biológiai tisztítást vagy azzal egyenértékű eljárásokat alkalmazzanak, ahol szükséges, fokozatos megközelítéssel;
- f) megfelelő intézkedéseket tegyenek az elérhető legjobb technológia alkalmazására az ipari és települési forrásokból származó tápanyagbevitel csökkentése céljából;
- g) megfelelő intézkedéseket alkalmazzanak, illetve a legmegfelelőbb környezetvédelmi gyakorlatot fejlesszék ki a diffúz forrásokból származó táp- és veszélyesanyag-bevitel csökkentése céljából, különösen ott, ahol a fő forrás a mezőgazdaság (a legjobb környezetvédelmi gyakorlatra vonatkozó elvek az ezen Egyezmény II. mellékletében találhatók);
- h) környezeti hatásvizsgálatot, illetve egyéb vizsgálati módszert alkalmazzanak;
- i) elősegítsék a vízkészletekkel való fenntartható gazdálkodást, ideértve az ökoszisztéma-szemlélet alkalmazását;

j) szükséghelyzetek esetére intézkedési terveket készítsenek;

k) további különleges intézkedéseket tegyenek a felszín alatti vizek szennyezés elleni védelmére;

l) minimalizálják a rendkívüli szennyezések kockázatát.

(2) E célból a Felek az elérhető legjobb technológia alapján kibocsátási határértékeket állapítanak meg a pontszerű forrásokból származó szennyvizeknek a felszíni vizekbe való bevezetésére, amelyek különösen azon iparágakra és iparokra vonatkozóan alkalmazhatók, melyek veszélyes anyagokat bocsátanak ki. A pontszerű és diffúz forrásokból származó, veszélyes anyagok vizekbe jutásának megelőzésére, ellenőrzésére és csökkentésére vonatkozóan e cikk (1) bekezdésében meghatározott megfelelő intézkedések – többek között – ezen anyagok gyártásának vagy használatának teljes vagy részleges betiltását is magukba foglalhatják. Ezen Egyezmény alkalmazási területén figyelembe veendő a hatályos nemzetközi egyezmények vagy szabályzatok keretében az ilyen iparágakról és iparokról, továbbá veszélyes anyagokról bevezetett jegyzékek.

(3) Ezen túlmenően, a határokon áterjedő hatások megelőzése, ellenőrzése és csökkentése céljából, amennyiben szükséges, a Felek vízminőségi célállapotot határoznak meg és vízminőségi kritériumokat fogadnak el. Ezen célkitűzések és határértékek kidolgozásához ezen Egyezmény III. melléklete általános elveket tartalmaz. A Felek, amennyiben szükséges, erőfeszítéseket tesznek e melléklet korszerűsítésére.

4. cikk

Monitoring

A határokat átlépő vízfolyások viszonyainak mérésére és megfigyelésére a Felek programokat hoznak létre.

5. cikk

Kutatás és fejlesztés

A Felek együttműködnek a határokon áterjedő hatások megelőzésének, ellenőrzésének és csökkentésének hatékony technikáira vonatkozó kutatás és fejlesztés irányításában. Ennek érdekében a megfelelő nemzetközi fórumokon folyó kutatási tevékenység figyelembevételével a Felek két- illetve többoldalú alapon elősegítik speciális kutatási programok kezdeményezését, illetve ahol szükséges, felgyorsítását, többek között a következőkre irányulóan:

- a) módszerek a veszélyes anyagok toxicitásának és a szennyezőanyagok egészségkárosító hatásának megállapítására;
- b) a szennyezőanyagok előfordulásának, eloszlásának és környezeti hatásainak, valamint az ezekkel kapcsolatos folyamatoknak a jobb megismerése;
- c) környezetbarát technológiák, termelési és fogyasztási szokások kifejlesztése és alkalmazása;
- d) a valószínűsíthetően határokon áterjedő hatást okozó anyagok kiiktatása illetve helyettesítése;

- e) a veszélyes anyagok elhelyezésének környezetbarát módszerei;
- f) a határokat átlépő vízfolyások állapotát javító különleges módszerek;
- g) környezetbarát eljárások kifejlesztése a vízi létesítmények építése és a vízszabályozás körében;
- h) a határokon áttérjedő hatásokból származó károk fizikai és pénzügyi felmérése.

E kutatási programok eredményeit ezen Egyezmény 6. cikkével összhangban a Felek egymás közt kicserélik.

6. cikk

Információcsere

Ezen Egyezmény rendelkezéseinek tárgykörét illetően a Felek a legrövidebb időn belül a legszélesebb körű információcseréről gondoskodnak.

7. cikk

Felelősség és kártérítési kötelezettség

A Felek támogatják a felelősség és a kártérítési kötelezettség tárgykörébe tartozó szabályok, követelmények és eljárások kidolgozására irányuló megfelelő nemzetközi erőfeszítéseket.

8. cikk

Információvédelem

Ezen Egyezmény előírásai nem érintik a Felek nemzeti jogrendszerével összhangban lévő azon jogait vagy kötelezettségeit, illetve az alkalmazható nemzetek fölötti szabályozások azon kitételeit, amelyek az ipari és kereskedelmi titkokra, ideértve a szellemi tulajdont is, illetve a nemzetbiztonsággal összefüggő információvédelemre vonatkoznak.

II. RÉSZ

A PARTI FELEKRE VONATKOZÓ ELŐÍRÁSOK

9. cikk

Két- és többoldalú együttműködés

(1) A Parti Felek a határokon áttérjedő hatások megelőzésével, ellenőrzésével és csökkentésével kapcsolatos kölcsönös viszonyuk és magatartásuk meghatározása céljából - ahol ilyen még nem volna - az egyenlőség és viszonyosság alapján két- vagy többoldalú egyezményeket, vagy más megállapodásokat kötnek, vagy pedig a meglévőket - ahol szükséges - az ezen Egyezmény alapelveinek való ellentmondások kiküszöbölésével alkalmazzák. A Parti Felek meghatározzák az együttműködés tárgyát képező vízgyűjtő területet vagy annak részét (részeit). Ezen egyezmények vagy megállapodások átfogják az ezen Egyezmény lényeges kérdéseit éppúgy, mint bármely más kérdést, amellyel kapcsolatban a Parti Felek szükségesnek látják az együttműködést.

(2) A e cikk (1) bekezdésében meghatározott egyezmények vagy megállapodások közös testületek felállításának alapjául szolgálnak. A közös testületek feladata - többek között - a vonatkozó hatályban lévő egyezmények vagy megállapodások sérelme nélkül a következő:

- a) adatok gyűjtése, rendszerezése és értékelése a valószínűsíthetően határokon áttérjedő hatást okozó szennyező források azonosítása céljából;
- b) a vízminőségre és a vízmennyiségre vonatkozó közös monitoring programok kidolgozása;

- c) e cikk (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott szennyező forrásokra vonatkozó felmérések készítése és információk cseréje;
- d) szennyvíz-kibocsátási határértékek kidolgozása és a szennyezéscsökkentő programok hatékonyságának értékelése;
- e) ezen Egyezmény 3. cikke (3) bekezdésében meghatározott előírásokkal kapcsolatos közös vízminőségi célállapot és kritériumok meghatározása; javaslattétel a vízminőség fenntartását - vagy ahol szükséges - annak javítását célzó intézkedésekre;
- f) összehangolt akcióprogramok kidolgozása mind a pontszerű (pl. városi és ipari források), mind a nem pontszerű (különösen a mezőgazdaságból származó) szennyezésterhelések csökkentése céljából;
- g) figyelmeztető és riasztó eljárások kidolgozása;
- h) információcsere fórumául szolgál a valószínűsíthetően határokon áttérjedő hatást okozó meglévő és tervezett vízhasználatokra, és a hozzájuk kapcsolódó létesítményekre vonatkozóan;
- i) ezen Egyezmény 13. cikkének előírásaival összhangban a legjobb elérhető technológiával kapcsolatos együttműködés és információcsere elősegítése éppúgy, mint a tudományos kutatási programok területén való együttműködés ösztönzése;
- j) a megfelelő nemzetközi szabályozással összhangban részvétel a határokat átlépő vízfolyásokkal kapcsolatos környezeti hatásvizsgálatok végrehajtásában.

(3) Abban az esetben, ha egy, az ezen Egyezményben részes tengerparti államot közvetlen és jelentős határokon átterjedő hatás ér, a Parti Államok – egyhangú megállapodás esetén – meghívhatják a tengerparti államot, hogy megfelelő módon részt vegyen a határokat átlépő vízfolyásokkal kapcsolatban általuk létrehozott, többoldalú közös testületek tevékenységében.

(4) A határokon átterjedő káros hatásoknak közvetlenül kitett tengeri környezet védelme céljából a tengerparti államok által létrehozott közös testületeket az ezen Egyezmény szerinti közös testületek meghívják, hogy működjenek együtt a határokon átterjedő hatások megelőzésére, ellenőrzésére és csökkentésére irányuló munkájuk összehangolásában.

(5) Ott, ahol ugyanazon vízgyűjtőterület vonatkozásában két vagy több közös testület létezik, törekszenek arra, hogy a vízgyűjtőterületen a határokon átterjedő hatások megelőzésének, ellenőrzésének és csökkentésének erősítése érdekében tevékenységüket összehangolják.

10. cikk

Konzultációk

Bármely Fél kívánságára a Parti Felek egymás között konzultációt tartanak a viszonzosság, jóhiszeműség és jószomszédság alapján. E konzultációk az ezen Egyezmény előírásai által érintett kérdésekben való együttműködést célozzák. A konzultációkat az ezen Egyezmény 9. cikke szerint felállított közös testületek folytatják le, amennyiben ilyen közös testület létezik.

11. cikk

Közös monitoring és értékelés

(1) Az ezen Egyezmény 9. cikkében említett általános együttműködés vagy külön megállapodások keretében a Parti Felek a határokat átlépő vízfolyások állapotának - ideértve az árvizeket, jégzajlást, valamint a határokon átterjedő hatásokat - mérésére és megfigyelésére közös programokat hoznak létre és alkalmaznak.

(2) A Parti Felek közösen megállapítják azon szennyezési jellemzőket és szennyezőanyagokat, amelyek kibocsátásának és határokat átlépő vízfolyásokban való koncentrációjának rendszeres mérése és megfigyelése szükséges.

(3) A Parti Felek szabályos időközönként közösen vagy egyeztetve értékelik a határokat átlépő vízfolyások állapotát és a határokon átterjedő hatások megelőzésére, ellenőrzésére és csökkentésére tett intézkedések hatékonyságát. A vizsgálatok eredményeit az ezen Egyezmény 16. cikkében foglaltakkal összhangban közzéteszik.

(4) A Parti Felek evégből összehangolják a monitoring programok létrehozását és működtetését, a mérőrendszereket, eszközöket, analitikai eljárásokat, az adatfeldolgozási és értékelési eljárásokat és a kibocsátott szennyezőanyagok nyilvántartási módszereit.

12. cikk

Közös kutatás és fejlesztés

Az ezen Egyezmény 9. cikkében meghatározott általános együttműködés vagy külön megállapodás keretében a Parti Felek az általuk meghatározott és elfogadott vízminőségi célállapot és kritériumok elérését és fenntartását megalapozó speciális kutatási és fejlesztési tevékenységet folytatnak.

13. cikk

A Parti Felek közötti információcsere

(1) Az ezen Egyezmény 9. cikkében foglaltakkal összhangban, a megfelelő egyezmények, illetve más megállapodások keretében a Parti Felek az ésszerűen elérhető adatokat kicserélik, többek között:

- a) a határokat átlépő vízfolyások környezeti állapota;
- b) az elérhető legjobb technológia alkalmazása és üzemeltetése, valamint a kutatás és fejlesztés terén szerzett tapasztalatok;
- c) kibocsátási és monitoring adatok;
- d) a határokon átterjedő hatások megelőzése, ellenőrzése és csökkentése céljából tett és tervezett intézkedések;
- e) az illetékes hatóság vagy megfelelő testület által kiadott szennyvíz-kibocsátási engedélyek vagy szabályozások tekintetében.

(2) A kibocsátási határértékek összhangba hozatala érdekében a Parti Felek a nemzeti szabályozásukra vonatkozó információkat kicserélik.

(3) Amennyiben az egyik Parti Fél olyan adat vagy információ szolgáltatása tárgyában keresi meg a másik Parti Felet, amely nem áll rendelkezésre, az utóbbi törekszik az igény teljesítésére, de a teljesítést a megkereső Fél részéről, az ilyen adat- vagy információgyűjtés vagy amennyiben szükséges, -feldolgozás indokolt költségének megtérítéséhez kötheti.

(4) A Parti Felek az ezen Egyezmény végrehajtása céljából megkönnyítik az elérhető legjobb technológiák cseréjét, különösen az elérhető legjobb technológiák kereskedelmi cseréjét, a közös vállalatokat is magába foglaló közvetlen ipari kapcsolatokat és együttműködéseket, az információ és tapasztalat cseréjét, illetőleg a műszaki segítségnyújtás biztosítását. A Parti Felek közös továbbképzési programokat, szemináriumokat és találkozót szerveznek.

14. cikk

Jelző és riasztó rendszerek

A Parti Felek haladéktalanul tájékoztatják egymást minden valószínűsíthetően határokon áttérjedő hatással járó kritikus helyzetről. A Parti Felek szükség szerint, információszerezés és továbbítás céljából összehangolt vagy közös kapcsolattartó jelző és riasztó rendszereket hoznak létre és működtetnek. Ezek a rendszerek a Parti Felek megállapodása szerint kompatibilis adatátvitel, feldolgozási eljárások és eszközök alapján működnek majd. A Parti Felek tájékoztatják egymást az e célból kijelölt illetékes hatóságokról vagy kapcsolattartási pontjaikról.

15. cikk

Kölcsönös segítségnyújtás

(1) Kritikus helyzetben a Parti Felek kérésre, egymásnak kölcsönösen segítséget nyújtanak, az e cikk (2) bekezdésében foglaltakkal összhangban megállapított eljárás szerint.

(2) A kölcsönös segítségnyújtás céljából a Parti Felek eljárást dolgoznak ki és azt egyeztetik – többek között – a következő kérdések tekintetében:

a) a segítségnyújtás irányítása, ellenőrzése, összehangolása és felügyelete;

- b) a segítséget igénylő Fél számára nyújtandó helyi eszközök és szolgáltatások, szükség esetén beleértve a határátlépés szabályainak az egyszerűsítését,
- c) intézkedések arra vonatkozóan, hogy a segítséget nyújtó Felet illetve annak személyzetét hogyan tartsák biztonságban, hogyan kárpótolják illetve kártalanítsák, valamint szükség esetén a harmadik fél területén való átutazás szabályainak egyszerűsítése tekintetében;
- d) a segítségnyújtási szolgáltatásokkal kapcsolatos térítésekre vonatkozó módszerek kidolgozása.

16. cikk

A közvélemény tájékoztatása

(1) A Parti Felek biztosítják, hogy a határokat átlépő vízfolyások állapotára vonatkozó információkat, a határokon áttérjedő hatások megelőzésére, ellenőrzésére és csökkentésére tett vagy tervezett intézkedéseket, valamint azok hatékonyságát nyilvánosságra hozzák. E célból a Parti Felek biztosítják a következő információk nyilvánosságra hozatalát:

- a) vízminőségi célállapot;
- b) kiadott engedélykés és betartandó követelmények;
- c) monitoring és vizsgálat céljából vett víz- és szennyvízminták elemzésének eredményei, illetve a vízminőségi célállapot és engedélybeli feltételeknek való megfelelés eredményei.

(2) A Parti Felek biztosítják, hogy ezen információk ellenőrzés céljából, ésszerű időben és díjmentesen állnak a nyilvánosság rendelkezésére, továbbá indokolt mértékű fizetség ellenében a megfelelő eszközök révén az ilyen információk másolatát a közvélemény képviselői rendelkezésére bocsátják.

III. RÉSZ

ÁLTALÁNOS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

17. cikk

A Felek ülései

(1) A Felek első ülését ezen Egyezmény hatálybalépésétől számított egy éven belül kell összehívni. Ezt követően a Felek háromévenként, illetve az eljárási szabályokban meghatározott rövidebb időközönként tartanak rendes ülést. A Felek rendkívüli ülést tartanak, ha erről egy rendes ülésen döntenek, illetve ha az egyik Fél ezt írásban kéri, feltéve, hogy az említett kérést a Feleknek legálább az egyharmada, annak az összes Félhez való eljuttatásától számított hat hónapon belül támogatja.

(2) A Felek üléseiken folyamatosan áttekintik ezen Egyezmény alkalmazását és ezen cél tudatában:

- a) áttekintik a határokat átlépő vízfolyások védelmére és használatára vonatkozó politikájukat és módszertani megközelítéseket abban a szellemben, hogy tovább javítsák a határokat átlépő vízfolyások védelmét és használatát;
- b) kicserélik a határokat átlépő vízfolyások védelmével és használatával kapcsolatos azon két- és többoldalú egyezmények vagy egyéb megállapodás megkötése és végrehajtása során szerzett tapasztalatokra vonatkozó információkat, amely egyezményeknek vagy megállapodásoknak egy vagy több Fél részese;

- c) ahol indokoltan látszik, ott törekednek a megfelelő EGB testületek, valamint más illetékes nemzetközi testületek és külön bizottságok szolgáltatásainak igénybevételére minden olyan területen, ami az ezen Egyezmény céljainak elérésével összefügg;
- d) első ülésükön megvizsgálják és közös akaratallal elfogadják üléseik eljárási szabályait;
- e) javaslatokat vizsgálnak meg és fogadják el az ezen Egyezmény módosítására vonatkozóan;
- f) bármely további, ezen Egyezmény céljainak eléréséhez szükségesnek ítélt tevékenységet megfontolnak és megvalósítanak.

18. cikk

Szavazati jog

(1) Az e cikk (2) bekezdésében foglaltak kivételével, az Egyezményben Részes Felek mindegyike egy szavazattal rendelkezik.

(2) Regionális gazdasági integrációs szervezetek azon ügyekben, melyek saját hatáskörükbe tartoznak, szavazati jogot annyi szavazattal gyakorolhatnak, ahány tagállamuk részese ezen Egyezménynek. E szervezetek nem gyakorolhatják szavazati jogukat, ha tagállamaik saját maguk élnek szavazati jogukkal, és ez fordítva is érvényesül.

19. cikk

Titkárság

Az Európai Gazdasági Bizottság Ügyvezető Titkára látja el az alábbi titkársági feladatokat:

- a) a Felek üléseinek összehívása és előkészítése;
- b) az Egyezmény előírásainak megfelelően megkapott jelentések és információk továbbítása a Felek részére;
- c) egyéb feladatok ellátása a Felek eseti döntései alapján.

20. cikk

Mellékletek

A mellékletek ezen Egyezménynek elválaszthatatlan részét képezik.

21. cikk

Az Egyezmény módosítása

- (1) Bármelyik Fél javaslatot tehet az Egyezmény módosítására.
- (2) Az ezen Egyezmény módosítására vonatkozó javaslatokat a Felek ülésén vizsgálják meg.

(3) Az Egyezményre vonatkozó bármely módosító javaslat szövegét az Európai Gazdasági Bizottság Ügyvezető Titkárához írásban kell benyújtani. A Titkár a módosító javaslatot az azt tárgyaló ülés előtt legalább kilencven nappal megküldi a Feleknek.

(4) Az ezen Egyezmény módosítását a részes Feleknek az adott ülésen jelen lévő képviselői konszenzussal fogadják el; a módosítás az Egyezményben részes azon Felek részére, melyek azt elfogadták, kilencven nappal azután lép életbe, hogy e Felek kétharmada a módosítás elfogadására vonatkozó okmányát az Egyezmény Letéteményesénél letétbe helyezte. Bármelyik további Fél számára a módosítás azt a dátumot követő kilencvenedik napon lép életbe, amelyen az illető Fél a módosítást elfogadó okmányát letétbe helyezte.

22. cikk

A viták rendezése

(1) Amennyiben az ezen Egyezmény értelmezéséről vagy alkalmazásáról két vagy több Fél között vita keletkezik, a megoldást tárgyalás vagy egyéb olyan módon kell keresni, amely az érintett Felek számára a vitás kérdések rendezésére elfogadható.

(2) Az ezen Egyezmény aláírásakor, ratifikálásakor, elfogadásakor, jóváhagyásakor, a hozzá való csatlakozásakor vagy bármely későbbi időpontban, a Felek írásban bejelentik a Letéteményesnek, hogy olyan viták kapcsán, amelyek nem dönthetők el az e cikk (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően, vita rendezésére irányuló eljárásként kötelezően elfogadják a következők egyikét, vagy mindkettőt bármely olyan Féllel szemben, aki elfogadja ugyanezen kötelezettséget:

- a) a vita Nemzetközi Bíróság elé terjesztése;
- b) választottbírósi eljárás alkalmazása a IV. számú mellékletben foglaltak szerint.

(3) Ha az érintett Felek az e cikk (2) bekezdésében leírt mindkét, a vita rendezésére irányuló eljárást elfogadták - a Felek eltérő megállapodása hiányában -, a vita kizárólag a Nemzetközi Bíróság elé terjeszthető.

23. cikk

Aláírás

Ezen Egyezmény Helsinkiben, 1992. március 17-től 18-ig áll nyitva aláírásra; ezt követően 1992. szeptember 18-ig az Egyesült Nemzetek székhelyén, New Yorkban az Európai Gazdasági Bizottság tagállamai részére, az Európai Gazdasági Bizottságnál a Gazdasági és Szociális Tanács 1947. március 28-i 36 (IV) határozatának 8. pontja szerint tanácskozási joggal rendelkező államok részére, az Európai Gazdasági Bizottság szuverén tagállamaiból álló azon regionális gazdasági integrációs szervezetek számára, melyeknek tagállamai az ezen Egyezmény által szabályozott ügyekben hatáskörüket az integrációs szervezetre ruházták, ideértve ezen ügyekkel kapcsolatosan szerződéses megkötésének hatáskörét is.

24. cikk

Letéteményes

Ezen Egyezmény letéteményesi teendőit az Egyesült Nemzetek Szervezetének Főtitkára látja el.

25. cikk

Ratifikálás, elfogadás, jóváhagyás és csatlakozás

(1) Az aláíró államok és a regionális gazdasági integrációs szervezetek az ezen Egyezményt ratifikálják, elfogadják vagy jóváhagyják.

(2) Ezen Egyezményhez csatlakozhatnak a 23. cikkben említett államok és szervezetek.

(3) Az ezen Egyezményben foglalt kötelezettségek kötik a 23. cikkben említett azon szervezetet, amely úgy válik ezen Egyezmény részesévé, hogy egyik tagállama sem részese az Egyezménynek. Abban az esetben, ha egy ilyen szervezetnek egy vagy több tagállama ezen Egyezménynek is a tagja, a szervezet és a tagállamai kötelesek megállapodni az ezen Egyezmény szerinti kötelezettségek teljesítését illető felelősségükről. Ilyen esetekben a szervezet és tagállamai az ezen Egyezmény alapján őket megillető jogokat nem gyakorolhatják egyidejűleg.

(4) A 23. cikkben említett regionális gazdasági integrációs szervezetek ratifikációs, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okmányaikban nyilatkoznak az ezen Egyezmény által szabályozott ügyekkel kapcsolatos hatáskörükről. E szervezetek hatáskörük bármilyen lényeges változásáról kötelesek a Letéteményest tájékoztatni.

26. cikk

Hatálybalépés

(1) Ezen Egyezmény a tizenhatodik ratifikációs, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okmány letétbe helyezése utáni kilencvenedik napon lép hatályba.

(2) E cikk (1) bekezdése szempontjából valamely regionális gazdasági integrációs szervezet által letétbe helyezett okmány nem számít ezen szervezet tagállamai által már letétbe helyezett okmányokon felüli további okmánynak.

(3) A 23. cikkben említett bármely állam vagy szervezet számára, amely a tizenhatodik ratifikációs, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okmány letétbe helyezése után ratifikálja, fogadja el, hagyja jóvá az ezen Egyezményt, vagy csatlakozik hozzá, az Egyezmény az illető állam vagy szervezet ratifikációs, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okmányának letétbe helyezése utáni kilencvenedik napon válik hatályossá.

27. cikk

Felmondás

A Fél, a Letéteményes írásbeli értesítése mellett bármikor felmondhatja az Egyezményt három évvel azután, hogy ezen Egyezmény az illető Féllel szemben hatályossá vált. Az ilyen felmondás az értesítésnek a Letéteményes általi átvételétől számított kilencvenedik napon válik hatályossá.

28. cikk

Hiteles szövegek

Az ezen Egyezmény eredeti példányát, amelynek angol, francia és orosz nyelvű szövege egyenaránt hiteles az Egyesült Nemzetek Szervezetének Főtitkáránál helyezik letétbe.

FENTIEK HITELELÜL az erre kellően feljogosított alulírottak aláírták az Egyezményt.

KELT Helsinkiben, az ezerkilencszázkilencvenkettedik év március havának tizenhetedik napján.

*I. Melléklet***AZ „ELÉRHETŐ LEGJOBB TECHNOLÓGIA” KIFEJEZÉS MEGHATÁROZÁSA**

1. Az „elérhető legjobb technológia” kifejezés alatt azon eljárások, berendezések vagy üzemeltetési módszerek legmodernebb fejlesztési fázisai értendők, amelyek gyakorlatilag alkalmazhatók szennyvíz- és szennyezéskibocsátási vagy hulladékcsökkentési intézkedések megvalósítására. Annak eldöntésére, hogy egy sor eljárás, berendezés és üzemeltetési módszer általánosságban vagy egyedi esetekben az elérhető legjobb technológiának tekinthető-e, a következőket kell megfontolni:
  - a) a közelmúltban sikeresen kipróbált hasonló eljárások, berendezések vagy üzemeltetési módszerek,
  - b) a technológiai fejlődés és változások a tudományos ismeretekben és megismerésben,
  - c) az adott technológia gazdasági megvalósíthatósága,
  - d) a bevezetési határidők új és meglévő létesítményekre,
  - e) a kibocsátások, kiáramló szennyvizek jellege és mennyisége,
  - f) hulladékszegény vagy hulladékmentes technológiák.
2. Ebből következően, ami egy adott folyamat tekintetében az „elérhető legjobb technológia”, az a technikai fejlődés, a gazdasági és társadalmi tényezők, valamint a tudományos ismeretek és megismerés fényében idővel megváltozik.

II. Melléklet

**A LEGJOBB KÖRNYEZETVÉDELMI GYAKORLAT KIFEJLESZTÉSÉRE VONATKOZÓ
IRÁNYMUTATÁSOK**

1. Egyedi esetekben a legjobb környezetvédelmi gyakorlatot képező legmegfelelőbb intézkedések megválasztásában a következő intézkedéssorozatot kell figyelembe venni:
  - a) a közvélemény és a felhasználók tájékoztatása és oktatása adott tevékenységek és termékek kiválasztásának, használatának és a hulladékká vált termék végső ártalmatlanításának környezeti következményeivel kapcsolatban;
  - b) a helyes környezetvédelmi gyakorlat szabályainak kialakítása és alkalmazása, amely kiter a termék élettartamának minden vonatkozására;
  - c) árucímkék használata a felhasználók tájékoztatására egy-egy termékkel, használatával és a hulladékká vált termék végső ártalmatlanításával kapcsolatos környezeti kockázatokról;
  - d) a köz számára rendelkezésre álló gyűjtő és elhelyező rendszerek;
  - e) újrafeldolgozás, hasznosítás és újrahasználat;
  - f) gazdasági eszközök alkalmazása a tevékenységekhez, termékekhez vagy termékcsoportokhoz;
  - g) korlátozásokat és tilalmat is magában foglaló engedélyezési rendszer.
2. Annak meghatározásánál, hogy általában vagy egyedi esetekben milyen együttes intézkedések jelentik a legjobb környezetvédelmi gyakorlatot, különösen tekintetbe kell venni:
  - a) a következők által okozott környezeti kockázatokat:
    - (i) a termék;
    - (ii) a termék gyártása;
    - (iii) a termék használata;
    - (iv) a hulladékká vált termék végső ártalmatlanítása;
  - b) a kevésbé szennyező eljárásokkal vagy anyagokkal való helyettesítést;
  - c) a felhasználás mértékét;
  - d) helyettesítő anyagok vagy tevékenységek potenciális környezeti hasznát vagy hátrányát;
  - e) a tudományos ismeretekben és megismerésben történt haladást és változásokat;
  - f) a végrehajtási határidőket;
  - g) a társadalmi és gazdasági vonatkozásokat.
3. Ebből következően egy tevékenység tekintetében a legjobb környezetvédelmi gyakorlat a technológiai fejlődés, a gazdasági és társadalmi tényezők, valamint a tudományos ismeretekben és megismerésben bekövetkező változások hatására az időben változik.

III. Melléklet

**A VÍZMINŐSÉGI CÉLÁLLAPOT ÉS A VÍZMINŐSÉGI HATÁRÉRTÉKEK KIDOLGOZÁSÁRA
VONATKOZÓ IRÁNYMUTATÁSOK**

A vízminőségi célkitűzések és határértékek:

- a) vegyék figyelembe a jelenlegi vízminőség fenntartását, és ahol ez szükséges, annak javítását;
  - b) tűzzék célul az átlagos szennyezésterhelések - különösen a veszélyes anyagok - megadott időtartam alatt, megadott mértékig történő csökkentését;
  - c) vegyék figyelembe a sajátos vízminőségi követelményeket (nyersvíz ivóvízellátáshoz, öntözéshez stb.);
  - d) vegyék figyelembe az érzékeny és különlegesen védendő vizekkel - pl. tavak és felszín alatti vízkészletek - és környezetükkel kapcsolatos sajátos követelményeket;
  - e) alapozzák a közép- és hosszú távú vízminőség-fenntartást és -javítást ökológiai osztályozási módszerekre és kémiai indexekre;
  - f) vegyék figyelembe, hogy a célkitűzések milyen mértékben teljesültek, s hogy milyen további - kibocsátási határértékeken alapuló - védekezési intézkedések válhatnak egyedi esetekben szükségessé.
-

IV. Melléklet

VÁLASZTOTTBÍRÓSÁGI ELJÁRÁS

1. Abban az esetben, ha az ezen Egyezmény 22. cikkének (2) bekezdése szerint egy vitát választottbíróóság elé utalnak, a félnek vagy a feleknek közölniük kell a Titkársággal a választottbíróági eljárás tárgyát és külön meg kell jelölni az Egyezmény azon cikkeit, melyeknek értelmezése vagy végrehajtása vitatott. A Titkárság a kapott információt az ezen Egyezményben részes összes Félhez továbbítja.
2. A választottbíróóság három tagból áll. A panaszos fél vagy felek és a vitában részes másik fél vagy felek egyaránt állítanak egy-egy választottbíróót, s az így kinevezett két választottbíró közös megegyezéssel jelöli ki a harmadikat, aki a választottbíróóság elnöke lesz. Az elnök nem lehet a vitában érdekelt valamely fél állampolgára, nem lehet állandó lakóhelye e felek egyikének területén, nem állhat egyikük alkalmazásában, és korábban semmilyen minőségben nem foglalkozhatott az ügygel.
3. Ha a második választottbíró kijelölése után két hónapon belül nem nevezik ki a választottbíróóság elnökét, akkor az Európai Gazdasági Bizottság Ügyvezető Titkára bármelyik vitában részes fél kérésére további két hónapon belül kijelöli az elnököt.
4. Ha a vitában részes egyik fél az arra irányuló felszólítás kézhezvételétől számított két hónapon belül nem állít választottbíróót, akkor erről a másik fél tájékoztatja az Európai Gazdasági Bizottság Ügyvezető Titkárát, aki további két hónapon belül kijelöli a választottbíróóság elnökét. A kijelölés alapján a választottbíróóság elnöke felszólítja a választottbíró állítását elmulasztó felet, hogy intézkedését két hónapon belül tegye meg. Ha a fél ezen időn belül ennek nem tesz eleget, akkor az elnök tájékoztatja az Európai Gazdasági Bizottság Ügyvezető Titkárát, aki további két hónapon belül megteszi a kinevezést.
5. A választottbíróóság a határozatát a nemzetközi joggal és ezen Egyezmény rendelkezéseivel összhangban hozza meg.
6. Az e melléklet előírásai szerint létrejött választottbíróóság a saját eljárási szabályait maga állapítja meg.
7. A választottbíróóság a határozatait mind eljárási, mind anyagi jogi kérdésekben többségi szavazással hozza meg.
8. A tények feltárása érdekében a bíróság minden helyénvaló intézkedést megtehet.
9. A vitában részes felek kötelesek a választottbíróóság munkáját megkönnyíteni, különösen a rendelkezésükre álló valamennyi eszköz felhasználásával, így
  - a) ellátni a bíróságot az összes vonatkozó dokumentummal, eszközzel és információval,
  - b) lehetővé tenni – amennyiben ez szükséges – tanúk és szakértők meghallgatását és elfogadni azok bizonyítékait.
10. Mind a felek, mind a választottbírák egyaránt kötelesek a választottbíróági eljárás során kapott bármely bizalmas információ titkosságát megőrizni.
11. Bármely fél kérelmére a választottbíróóság ideiglenes védekezési intézkedések megtételét javasolhatja.
12. Ha a vitában részes felek valamelyike nem jelenik meg a választottbíróóság előtt, vagy elmulasztja ügyének védelmét, akkor a másik fél kérheti a bíróságot, hogy az eljárást folytassa le és hozza meg végső döntését. Valamely fél távolléte vagy védekezésének elmulasztása nem képezheti az eljárás akadályát.
13. A választottbíróóság megvizsgálhatja és elbírálhatja azokat a viszontkereseti igényeket, amelyek közvetlenül a vita tárgyát képező ügyből erednek.
14. A választottbíróóság költségeit, ideértve tagjainak díjazását is, a vitában részes felek egyenlő arányban viselik, kivéve, ha a választottbíróóság az ügy különleges körülményei miatt másképp határoz. A bíróság köteles minden költséget nyilvántartani és annak végelszámolását a felekkel közölni.
15. Az ezen Egyezményben részes bármely Fél, amely a vita tárgyát képező ügyben jogilag érdekelt, és amelyet érinthet az ügyben hozott döntés, a választottbíróóság beleegyezésével beléphet az eljárásba.

16. A választottbíróóság a felállításától számított öt hónapon belül hozza meg ítéletét, kivéve, ha szükségesnek találja a határidő kiterjesztését, ez azonban legfeljebb további öt hónap lehet.
  17. A választottbíróóság ítéletéhez indokolást kell mellékelni. Az ítélet végleges és kötelező érvényű a vitában részes felekre nézve. Az ítéletet a választottbíróóság közli a vitában részes Felekkel és a Titkársággal. A Titkárság az átvett információt továbbítja az Egyezményben részes összes Félhez.
  18. A felek között az ítélet értelmezésével vagy végrehajtásával kapcsolatban felmerülő vitás kérdésekkel bármelyik fél az ítéletet hozó választottbíróósághoz fordulhat; amennyiben az eredeti bíróság a kérdést nem tudja tárgyalni, az ügyet az elsővel azonos módon felállított másik bíróság elé lehet terjeszteni.
-

II. MELLÉKLET

A Közösség nyilatkozata a határokat átlépő vízfolyások és nemzetközi tavak védelméről és használatáról, az Egyezmény 25. cikkének (4) bekezdése értelmében

tekintettel a határokat átlépő vízfolyások és nemzetközi tavak védelméről és használatáról szóló egyezmény 25. cikkének (4) bekezdésére, mely az e bekezdésben említett szervezetek hatáskörének mértékével foglalkozik:

Összhangban az Európai Közösséget létrehozó szerződéssel és a határokat átlépő vízfolyások és nemzetközi tavak védelméről és használatáról szóló egyezmény hatálya alá tartozó területen meglévő közösségi jogalkotást figyelembe véve, és különös tekintettel az alábbiakban felsorolt jogalkotási aktusokra, nemzetközi ügyekben a Közösség rendelkezik hatáskörrel. Az Európai Közösség tagállamai is rendelkeznek az említett egyezmény hatálya alá tartozó ügyekre vonatkozó nemzetközi hatáskörrel.

A fent említett jogalkotási aktusok a következők:

- A Tanács 1975. június 16-i 75/440/EGK irányelve a tagállamokban ivóvízkivételre szánt felszíni víz minőségi követelményeiről ⁽¹⁾,
- A Tanács 1975. december 8-i 76/160/EGK irányelve a fürdővizek minőségéről ⁽²⁾,
- A Tanács 1976. május 4-i 76/464/EGK irányelve a Közösség vízi környezetébe bocsátott egyes veszélyes anyagok által okozott szennyezésről ⁽³⁾,
- A Tanács 1978. február 20-i 78/176/EGK irányelve a titán-dioxid iparból származó hulladékról ⁽⁴⁾,
- A Tanács 1978. július 18-i 78/659/EGK irányelve a halak életének megóvása érdekében védelmet vagy javítást igénylő édesvizek minőségéről ⁽⁵⁾,
- A Tanács 1979. október 9-i 79/869/EGK irányelve a tagállamokban az ivóvízkivételre szánt felszíni víz mérésének módszereiről, valamint a mintavételek és elemzések gyakoriságáról ⁽⁶⁾,
- A Tanács 1979. december 17-i 80/68/EGK irányelve a felszín alatti vizek egyes veszélyes anyagok okozta szennyezés elleni védelméről ⁽⁷⁾,
- A Tanács 1980. július 15-i 80/778/EGK irányelve az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről ⁽⁸⁾,
- A Tanács 1982. március 22-i 82/176/EGK irányelve a klóralkálielektrolízis-iparágából származó higanykibocsátásokra vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről ⁽⁹⁾,
- A Tanács 1982. december 3-i 82/883/EGK irányelve a titándioxid-iparból származó hulladék által érintett környezeti elemek felügyeletére és ellenőrzésére vonatkozó eljárásokról ⁽¹⁰⁾,
- A Tanács 1983. szeptember 26-i 83/513/EGK irányelve a kadmiumkibocsátásokra vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről ⁽¹¹⁾,
- A Tanács 1984. március 8-i 84/156/EGK irányelve a klóralkálielektrolízis-iparágban kívüli ágazatokból származó higanykibocsátásokra vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről ⁽¹²⁾,
- A Tanács 1984. október 9-i 84/491/EGK irányelve a hexaklór-ciklohexán-kibocsátásokra vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről ⁽¹³⁾,
- A Tanács 1986. június 12-i 86/280/EGK irányelve a 76/464/EGK irányelv mellékletének I. listájában szereplő egyes veszélyes anyagok kibocsátására vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ HL L 194., 1975.7.25., 34. o.

⁽²⁾ HL L 31., 1976.2.5., 1. o.

⁽³⁾ HL L 129., 1976.5.18., 23. o.

⁽⁴⁾ HL L 54., 1978.2.25., 19. o.

⁽⁵⁾ HL L 222., 1978.8.14., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 271. 1979.10.29., 44. o.

⁽⁷⁾ HL L 20. 1980.1.26., 43. o.

⁽⁸⁾ HL L 229., 1980.8.30., 11. o.

⁽⁹⁾ HL L 81., 1982.3.27., 29. o.

⁽¹⁰⁾ HL L 378., 1982.12.31., 1. o.

⁽¹¹⁾ HL L 291., 1983.10.24., 1. o.

⁽¹²⁾ HL L 74., 1984.3.17., 49. o.

⁽¹³⁾ HL L 274., 1984.10.17., 11. o.

⁽¹⁴⁾ HL L 181., 1986.7.4., 16. o.

- A Tanács 1988. június 16-i irányelve a 76/464/EGK irányelv mellékletének I. listájában szereplő egyes veszélyes anyagok kibocsátására vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről szóló 86/280/EGK irányelv II. mellékletének módosításáról ⁽¹⁾,
- A Tanács 1990. július 27-i 90/415/EGK irányelve a 76/464/EGK irányelv mellékletének I. listájában szereplő egyes veszélyes anyagok kibocsátására vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről szóló 86/280/EGK irányelv II. mellékletének módosításáról ⁽²⁾,
- A Tanács 1991. május 21-i 91/271/EGK irányelve a települési szennyvíz kezeléséről ⁽³⁾,
- A Tanács 1991. december 12-i 91/676/EGK irányelve a vizek mezőgazdasági eredetű nitrátszennyezéssel szembeni védelméről ⁽⁴⁾.

A Közösség környezetpolitikájának javítására való törekvés azt jelenti, hogy ez a lista megváltozhat a meglévő szövegek módosításával, hatályon kívül helyezésével, vagy új szövegek elfogadásával.

⁽¹⁾ HL L 158., 1988.6.25., 35. o.

⁽²⁾ HL L 219., 1990.8.14., 49. o.

⁽³⁾ HL L 135., 1991.5.30., 40. o.

⁽⁴⁾ HL L 375., 1991.12.31., 1. o.